Birinci sene. No. : 12 Perşembe 29 Kânunevvel 1932

Adres
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi,,

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede Çoçuklara Mahsus İlk Büyük Mizah Gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : M. Faruk

Abone şartları :
Bir sene için : 125 kuruş
Altı aylığı : 75 „
Dört aylığı : 50 „

Ramazan eğlenceleri

AFACAN VE ARKADAŞLARI – **Ramazan geldi , hoş geldi.**
KARAGÖZ VE HACİVAT – **Baklava tepsisi boş geldi !.**

100 Para

Afacan gene 100 para

Afacan, Karagöz ve Hacivat

PERDEDE

(Hacivat perdeye gelir ..)

Hacivat, — Yar bana bir eğlence..

İçerden bir ses — Şaşırırsın şimdi karşına gelince.

Hacivat — Karagöz sen misin acaba ?.

İçerden ayni ses — Bilemedin Hacivat Efendi merhaba!.

Hacivat — Kim olduğunu gel de göreyim..

(Afacan gelir.)

Afacan — Geldim işte. Ne istiyorsun a beyim..

Hacivat — Vay efendim söyle bakayım senin adın ne ?..

Afacan — Ben söylemeden sen bilsene !..

Hacivat — Ben nereden bilirim, söyle bakayım..

Afacan — (Hacivat'ın külâhına bakarak) kah, kak, kah kah.. Şu geydiğin külâhın ucuna birkaç boncuk takayım..

Hacivat — Seni gidi Afacan.

Afacan — Benim adımı işte bildin. Ben sana söylemeden Hacivat pehlivan..

Hacivat — Demek senin adın Afacan öyle mi ?..

Afacan — Evet ..

Hacivat — Ben seni çağırdım mı ?..

Afacan — Hayır !

Hacivat — Peki neye geldin..

Afacan — Canım öyle istedi.

Hacivat — Senin, Karagözün evinde ne işin var..

Afacan — Ben Kragözün oğlu Yumurcak Efendinin arkadaşıyım . .

Hacivat — Karagözüm nerede.

Afacan — Aynaya bak!..

Hacivat — O da ne demek..

Afacan — Ne demek olacak, gözüm kara diyordun, gözünün kara mı?. Mavi mi olduğunu aynaya bakınca görürsün...

Hacivat — Ben senden akıl mı öğreneceğim bu yaşta..

Afacan — Öğren bakalım Hacivat, akıl yaşta değil başta.

Hacivat — Vay bacaksız vay..

Afacan — Bu halinle edilir ne gözel alay . .

Hacivat — Şimdi seni tutarsam...

Afacan — Seni lokma gibi yutarsam ...

(Hacivat, Afacanın üzerine koşar... Afacan Hacivatın bacağının arasından kaçar eve girer.)

Hacivat — Kaçırdık küçük Afacanı..

Karagöz (perdeye gelerek)— Öyle istemiş onun da canı..

Hacivat — Vay Karagöz ..

Karagöz — Vay Hacivat nereden geldin bakayım ..

Hacivat — Ramazan geldi dedim, gideyim Karagözümü bulayım.. Beraber gezer, eğleniriz. Derken efendim..

Karagöz — Ee sonra ..

Hacivat — Derken bir bacaksız peyda oldu..

Karagöz — Kimmiş o bacaksız?.

Hacivat — Ne bileyim, adı Afacanmış..

Karagöz — Desene bizim Afacan..

Hacivat — Sizin Afacan mı?.

Karagöz — Evet, şu bizim Afacan..

Hacivat — Sizin Afacan mı?.

Karagöz — Öyle ya bizim Yumurcağın arkadaşı..

Hacivat — O benimle alay etti..

Karagöz — Eder ya!..

Hacivat — Haddine mi düşmüş..

Karagöz — Haddine düşmüş ki alay etmiş ..

Hacivat — Ben onun ağzının payını verirdim amma..

Karagöz — Hacivat yalan atma..

Hacivat — Bir bacaksızla başa çıkamaz mıyım ?..

Karagöz — Kolay değil ona Afacan demişler .. mahallede bütün akranlarile başa çıktı, seninle mi başa çıkamıyacak..

Hacivat — Vay bastı bacak..

Afacan (Karagözün yanına gelerek) — Hacivat hiddetinden deli olacak...

Hacivat — Seni gidi seni...

Afacan — Karagöz amcama söylersem şimdi patlatır enseni!

Hacivat — Karagöz, sen susturamaz mısın şunu..

Karagöz — Tuhaf buldum böyle soruşunu..

Afacan — Beğenmedim Hacivat kafanda külâhının duruşunu..

Hacivat — Şimdi sana çatarım...

Afacan — Karagöz amcamla beraber olur, sana dayak atarım..

(Hacivat, Afacana tokat vurmak ister, Afacan kaçar, tokat Karagöze gelir.)

Karagöz — Suratımı acıttı bu tokat..

Hacivat — Bana derler adile, sanile Hacivat ..

Afacan (Hacivadın sırtına atlar.. Başına vurur, Hacivatın külâhı düşer) — Bana derler Afacan..

Hacivat — Aman ...

Afacan — Uslanmıyacaksın anladık sana dayak atmadan...

(Karagözle Afacan Hacivatı döverlerken perde kapanır.)

BU NUSHADA: **Niyetler, Karagözün hikâyeleri, maniler, Keloğlan ve yeni bir roman: ACEM BALASI vardır.** (Afacan gene 100 paradır.)

— 4 —
Tasanın sonu yoktur,
Düşünme böyle ince!
Başa gelen çekilir,
Ver kendini sevince!

— 3 —
Haydi! Tırman yoksulluk
Denen şu dik yokuşu:
Çok yakında konacak
Başına devlet kuşu!

— 2 —
Çok obur bir misafir
Gelecek sizin eve!
Yemeklerin hepsini
Birden yapcak deve!

— 1 —
Bu sene senin bahtın
Fazla açık olacak!
Nisan gelince kesen
Altınlarla dolacak.

193

(Bir rakkamından e...
numaralı yazıyı okuyu...

— 5 —
Sana bir haberim var,
Müjde isterim peşin:
Bir yolcunuz geliyor,
Ya baban, ya kardeşin!

— 6 —
Bu sene sizin eve
Bir beşik konulacak:
Sıhhatli, topaç gibi,
Bir kardeşin olacak!

— 7 —
Ey çocuğum!.. Durmadan
Sokakta geziyorsun!
Çalış: Bu yıl sınıfta
İpkaya benziyorsun!

— 8 —
Her ne niyet tuttunsa
Korkma, mutlak olacak!
Yalnız Yo - Yo yu elden
Bırakmalısın ancak!

— 9 —
Tuttuğun boş bir yoldur,
Sonra olursun pişman!
Aklında birisi var:
Ne zayiftir, ne şişman!

— 10 —
Nisan gelsin, kırlarda
Koşup yorulacaksın!
Yağmura tutulacak,
Sırsıklam olacaksın!

— 11 —
Aman!.. Yola çıkınca
Çok dikkat et taşlara:
Bu sene bulacaksın
Çünkü sokakta para!

Karagözün Ramazan Hikâyeleri

Yemek dolabı mı, Boğaz mı bu yahu?

"Karagöz" Ramazanın on beşinci gecesi zengin bir dostuna iftara gitmiş. Eh.. Zengin bu.. Sofra türlü bin türlü yemeklerle dolu imiş. İftar epey ilerlemiş, tam halis tere yağile yapılmış pilâvı ve dolmayı yerlerken köyün imamı evinde çabucak iftar edip kahve içmeğe buraya gelmiş.

Ev sahibi imamı görünce:

— Buyur imam efendi, kaynanan seni seviyormuş. Hiç olmazsa patlıcan dolmasına yetiştin, demiş. Zeytin yağlı dolmaları göstermiş.

İmam boğazını göstererek:

— Nah, buraya kadar tokum, şimdi iftardan geliyorum, diye cevap vermiş. Ev sahibi israr etmiş;

— Hocam, hiç olmazsa bir tane al demiş.

Boğazına kadar tok olduğunu söyleyen hoca sofraya yanaşmış, bir besmele çekip cüppesinin kollarını sıvamış, ortada fıstıklı, üzümlü, bol yağda yağız bir tay gibi parıldayan tolmalardan birini kapıp hemen mideye indirmiş. Arkasından ikinci, üçüncü dolmalar da çiğnenmeğe bile lüzum görülmeden birincinin yanına gitmişler. Beş on dakika içinde tabakta eileme kömürü gibi kocaman kocaman duran 9 dolmadan eser kalmamış. 9 uncu dolmadan sonra sakal, bıyık

yağ içinde "daha ne var" diye etrafa bakınan ve boğazına kadar tok olduğunu söyleyen hocanın bu hali Karagöz'ün gözünden kaçmamış:

— Maşallah, demiş, hocanın boğazından yukarısı tamam 9 dolma alıyor. Alt tarafını varın siz hesap edin. Boğaz değil, yemek dolabı!

Tilkinin fendi

Bir dere kenarına her gün bir serçe gelir, taze, billûr gibi suları küçücük gagasile içermiş. Tilkinin biri kaç zamandanberi bu güzel kuşa göz koymuş. Ve nihayet bir gün çalılar arasına gizlenerek onun yanına bir yıldırım gibi inmiş: Evvelâ yiyeceğini hissetirmiyerek:

— Güzel serçe, cici serçe demiş. Müsaade edersen senin gözlerinden öpeceğim.

Zavallı serçe pek korkmuş, belki bu kadarla kurtulur ümidile peki demiş.

Fakat tilki:

— Güzel serçe, cici serçe, senin inci gagan yanında benim hortum gibi burnum pek çirkin kalır. Ne olur, benim ağzımın çirkinliğini görmemek için gözlerini kapar mısın?.

Serçe gözlerini yumunca minik kuşu tilki ağzına almış, o zaman biçare kuş:

— Aman Tilki Efendi demiş, beni yiyeceğini zaten biliyordum. Allah bizi tilkilere ve insanlara ziyafet için yaratmış. Bari benim gibi güzel, etli bir mahlûku yemeden evvel Allaha şükür et de ben de ölürken kıymetimin bilindiğini görerek teselli bulayım.

Nasılsa tilki bu sözlere kanmış ve ağzını açınca serçe (Pırr) diye karşıki ağaca uçmuş.

Tilki avının kaçtığını görünce:

— Bir daha karnım doymadan veresiye şükür edersem bana da kurnaz tilki desinler demiş.

Karşıki daldaki serçe de:

— Bir daha uykum gelmeden gözlerimi kaparsam bana da serçe kızı serçe desinler demiş.

Her zaman tilkinin fendi — cümle âlemi yendi olmaz ya... Serçenin fendi de, böylece tilkiyi de yener işte. **Mikifare**

Hoş sözler

Anlayış

Muallim — Bana denizlerde yaşıyan altı tane hayvan sayabilir misin?

Talebe — İki lüfer, üç uskumru, bir mercan balığı efendim!.

Niye tahammül edemezmiş

— Şu karşıdaki evi görüyormusun, ne güzel?

— Evet güzel amma, ben bakmağa tahammül edemiyorum.

— Niçin?

— Çünkü sahibi bunu hemşehrilerinin ah, vahlarile, küçük kızların feryatları, koca karıların eninlerile yaptı..

— Bu adam tefeci mi?

— Hayır dişçi!

Baytara gitsin

— Bu sabah biraz geciktin, nerede kaldın?

— Gelirken Veli dayıya uğradım, zavallı çok zayif düşmüş.. Bari bir doktora gitse...

— Nesi varmış?

— Nesi olacak öküz gibi çalışıyor, bir köpek kadar yoruluyor, bir at gibi de uyuyor.

— Öyle ise Veli dayı bir baytara gitsin, doktora değil.

Zengin amca

İstanbul mekteplerine devam eden iki Anadolulu talebe dertleşiyor. Birisi parasızlıktan şikâyet ediyor, arkadaşı da soruyor:

— Peki canım, hani senin zengin bir amcan vardı?

Öteki cevap veriyor:

— Var ya, geçen gün oturup kendisine uzunca bir mektup yazdım ve çektiğim para sıkıntısı yüzünden saçlarımın ağardığını anlattım.

— Cevap olarak bolca para göndermiştir değil mi?

— Ne gezer, para yerine bana bir şişe saç boyası gönderdi!

Nasıl kırılmış?

Gülseren annnesine şikâyet ediyordu:

— Anne, Afacan yeni bebeğimi kırdı.

Annesi biraz kızarak Afacana:

— Oğlum bunu nasıl kırdın? dedi.

Afacan:

— Kardeşim başıma bebekle vurdu, o da kırılıverdi.

Yakalamazmış

— Dün Cingözle birlikte balık avlamağa gittik.

— Çok fena yapmışsın Afacan, daha dikkatli davranmalısın.

— Niçin?

— Çünki Cingöz su çiçeğine tutulmuştu. Sen de yakalarsın.

— Korkma azizim, ben balığa çıkınca hiç bir şey yakalamamda..

Çocuk — Baba bu akşam ramazan...
Baba — Peki amma evlâdım sinen...
Çocuk — Zarar yok, sen gözlerini...

Baba — Oğlum sana şimdi on beş ... yaparsın ?
Afacan — Tamam mı diye sayarım...

— 12 —
Büyüdünce pek kurnaz,
Pek acar olacaksın!
Fazla para kazanan
Bir tüccar olacaksın!

— 13 —
Korkma, senin niyetin
Pek iyi çıktı gene:
Mes'ut yaşıyacaksın
Tamam yüz yirmi sene!

— 14 —
Sözlerim doğru çıkar,
Sakın alma şakaya:
Senin yolun düşecek
Mutlaka Afrikaya!

— 15 —
Seni düşündürüyor
Bir karışık mesele!
O işi yapmak için
Fırsat geçecek ele!

...3 senesi

...y etleri

...ye kadar bir numara seçip, O
...uz.) Ne çıkarsa baht işi bu ...

Allah sana ilerde
Tam beş çocuk verecek,
Dördü aydan güzel kız,
Biri nur topu erkek!
Devamı Çocuk Sesinde

Sen öyle güzelsin ki
Öyle şakrak ki sesin...
Yalnız bir eksiğin var,
Nerede Çocuk Sesin!..

Bayramda sana baban,
Neler, neler alacak..
Seni kıskananların
Yüreği hoplıyacak!..

Bugün nedir? Perşembe,
Yılbaşına az gün var..
Durma, git bir bilet al,
Belki bahtın ak çıkar!..

...e i‌yi akıl

...ilk gecesi ... Beni sinemaya gütürsene!
...benim gözlerimi bozuyor.
...arsın babacığım.

...im verirsem ne
...babacığım.

Afacanın
Ramazan manileri

Davulumu aldım kola,
Selâm verip çıktım yola..
Ey çocuklar tatiliniz
Bal, şekerden tatlı ola!..

Dan.. Dan.. Dan..

Adım benim Afacandır,
Afacanlar ne yamandır..
Pek kahraman dersem eğer
İnanmayın hep yalandır..

Dan.. Dan.. Dan..

Camilerde mahyalar var,
Bende bin bir rüyalar var..
Bilmem niçin su gönlümde
Binbir türlü hülyalar var

Dan.. Dan.. Dan..

Monoloğ

BAYRAM

8 yaşında bir kız tarafından

Artık ramazan geldi demektir. Ondan sonra da bayram... Bakın geçen bayram başıma neler geldi:

Bayram geldi diye öyle seviniyordum ki.. Öyle ya.. Salıncaklar kurulacak, güzel elbiseler geyinecektim. Evet, kaç gündür öyle seviniyor ve yerimde zıpzıp öyle zıplayordum ki.. Amma, haminneme gelin de bu zıplamamı sorun.

— Kız, deli mi oldun diyor, bana çatıyordu.

Geçen gün bize misafirler gelmişti. Söz arasında bir lâf geçti:

— Deliye her gün bayrammış. Haminnem de bana deli diyordu.

Deliye her gün bayram lâfı, vallahi yalan.. Hem zır yalan. Bayram her gün olsaydı, atlı karıncalar, kayık salıncaklar ortadan kalkmazdı. Delilerin sayesinde akıllılar da bayram yaparlardı.

Fakat bayramlar o kadar uzun aralarla geliyor ki.. Aman, o bayramda başıma neler geldi sormayın. Bir ay sonra da gene şeker bayramı, kimbilir neler neler gelecek yine başıma!. Artık bayram mayram istemiyorum. Bayramdır diye her günden fazla bir didişme var. Annem:

— Gel, seni yıkayayım, bayramda temiz temiz gezersin, dedi. Banyoya soktu, sabunladı, su döktü.. Su döktü, sabunladı. Aman öyle bir hale geldim ki, vücudüm pelte gibi olmuştu.

Arkadan dadım yetişti. Kaz dişli tarağı eline aldı, saçlarımı teltel ayırdı, bir elile karıştırdı, bir elile taradı. Artık tepemde sızlamıyan yer kalmadı. Boynum tutmaz oldu. Derken bayramlıkları geydirdiler. Yaraştı dediler, sıktılar; yaraşmadı dediler çektiler. Şapkamı başıma bastırdılar, yan yatırdılar, arkaya çektiler, öne ittiler, olmadı dediler. Şapkayı kaldırırken saçlarımı çektiler. Sonra bir daha taradılar.

Artık bıktım, bunaldım. Nihayet girdiğim biçimi beğendiler. Fakat, fakat bakalım ben beğendim mi?. Hayır.. Hiç, ama hiç beğenmedim. Çünkü yağmur yağâr dediler giydirdiler. Rüzgâr eser dediler, giydirdiler. Belki fırtınana da çıkar dediler, bir daha giydirdiler. Nisanın yirmi beşinde bile kar yağar dediler, giydirdiler. Vallahi beni bol kabuklu bir Lânga maruluna benzettiler.

Sokağa çıktık. Başladılar söze:

— Kaldırımdan itme, otomebil çarpar.

— Otomobil gelmiyor ki...

— Yoo... Olmaz tramvay çarpar..

— Çok konuşma, yaramaz çocuk derler.

— Etrafına bakma, aptal derler..

— Yana bakma, düşersin. hızlı yürüme gevşersin dediler.. Dediler, dediler.. ve benim günlerce beklediğim bayramı fitil, fitil burnumdan getirdiler.

Bir daha mı bayram isterim.. Aman.. Aman.. Ben bayramları biraz daha büyüdüğüm zaman isterim. Ama siz de söyleyin, bunda benim hakkım yok mu?..

AFACAN

Karagözün Ramazan Hikâyeleri

Kısmette varsa ben geldim

Karagöz'ün karısı her lakırdının başına bir:

— Kısmette varsa! cümlesini katarmış.

"Kısmette varsa yarın şamaşır yıkayacağım, kısmette varsa çarşıya gideceğim, kısmette varsa komşuya uğrayacağım„ diye her lafında davul nağmesi gibi ayni sözü söyliyen karısının bu haline Karagöz pek sinirlenirmiş. Gene bir gün Karagöz:

— Yarın bir palto alacağım, artık üşüyorum, diye kendi kendine söylenirken karısı hemen atılmış:

— Kısmette varsa!.. de..

Karının artık laflarına da bir (kısmette varsa) yapıştığını gören Karagöz dayanamamış:

— Be kadın, yarı dükkândan kira alacağım. Palto da çarşıda hazır. Alıp sırtıma giyeceğim. Artık bunun [kısmette varsa] sı olur mu?.. demiş.

Kadın sesini çıkarmamış. (Karagöz) ertesi günü aylık almak için dükkâna gitmiş, fakat aksilik bu ya, kiracının o gün kaynanası öldüğü için dükkâna gelmemiş, Karagöz fena halde hırsa gelip söylenmeğe başlamış.

Kızgınlığını geçirmek için kahveye gitmiş, lâfa dalmış, eve de geç kalmış... Gece yarısı eve dönerken önüne iki hırsız çıkarak Karagöz'ü bir don bir gömlek kalıncaya kadar mükemmel soyduktan sonra salıvermişler.

Karagöz şiddetli ayazdan tit reyerek evinin kapısını çalmış, içeriden karısı:

— Kim o! diye seslenince Karagöz.

— Aç karıcığım, aç demiş, kısmette varsa ben geldim.

Hoş sözler

İspat

Anne—Bu tabağı nasıl kırdın?
Çocuk—İşte böyle anneciğim.
(der ve eline başka bir tabak alıp yere bırakır.)

Kıraat lûgatleri

O gün kıraat dersinde (hat ve) lûgatı geçmişti. Talebeler bunu, münasip birer cümlede kullanacaklardı.

Afacan şöyle bir cümle teşkil etmişti.

"... Yılan ağır (hatve) lerle ormanlığa doğru ilerliyordu.„

Kimi kurtarmış

Geçen gün eve üstü başı yırtık ve çamur içinde dönen Afacana annesi çıkışarak:

— Oğlum bu ne hal, elbiselerini nasıl yırttın?

Diye sorar.

— Anneciğim iyi bir çocuğu dayak yemekten kurtarmağa uğraşırken oldu..

— Aferin benim kahraman evlâdım, işte böyle olmalı. Peki kurtardığın çocuk kimdi?

Afacan cevap verdi.

— Kendim, anneciğim!

Sebebi ne imiş

— Biliyor musun, bazan düşüncelerimi toparlamakta zorluk çekiyorum.

— Bunda şaşılacak bir şey yok, küçük şeyleri toplamak daima zordur.

— 27 —
Bazan öyle yaramaz,
O kadar hoppasın ki..
Bazen de kuzu gibi
Uslu durursun sanki!..

— 26 —
Sen deniz gibi coşar,
Bomba gibi patlarsın..
Öyle her şeye kızma,
Birdenbire çatlarsın!..

— 25 —
Niyete hem inanır,
Hem inanmaz gibisin..
Doğrusunu söyliyim.
Sen yaramaz gibisin!.

— 24 —
Yüzmeğe meraklısın,
Balıktan da yüzgeçsin..
Yazı bekleme kuzum
Hele bir şu kış geçsin!

— 23 —
Sen ne biçim çocuksun..
Ukalâ mı ukalâ..
Koca adam oldun da
Vırvır ötersin hâlâ!..

— 22 —
Sen bu sene bir işe
Çok keder edeceksin!
Sonra güle, oynıya
Bir yere gideceksin!

— 21 —
Çık hayatın yoluna
Göğsünü gere gere!
Kim getirebilirmiş
Senin sırtını yere!

— 20 —
Yılbaşı gecesinde
Her ne rüya görürsen
Bire bir çıkacaktır,
Bu niyete mim koy sen!

— 19 —
Halis olmak istersen
Bir felâketten eğer,
İhtiyar bir fakire
Mutlaka sadaka ver!

— 18 —
Bu sözümü duyunca,
Durma zıpla, gül, sevin:
Çünkü senin olacak
On mağazan, beş evin!

— 17 —
İster gül, ister ağla,
Senin niyetindir bu:
Sizin kedi yapacak
Bu mart on tane yavru!

— 16 —
Kumandan ol...
Sen büyüdüğü...
Anlı, şanlı bi...
Kahraman m...

Afacanın tefrikası: 1

Afacanla bir Acem ve bir Yehudi çocuğunun gülünçlü maceraları

Taksim stadyumunda

Bugün maç var. Spor meraklıları stadyumun geniş ağzında sakız leblebisi gibi çiğnendikten sonra eski kışlanın geniş midesine iniyorlar. TÜRK-BULGAR maçı var.

Afacan, Acem balasını işte bu maçta tanımış, balanın palavra hazinesini bu maçta keşfetmişti.

Karıştırılmış bir yalancı dolma kutusu gibi darma dağınık bir kalabalığı sırtında taşıyan tribünlarde yer arayan Afacan nasılsa Balanın yanına düşmüş bin türlü eziyetlerle 1/4 kişilik bir yer bulabilmiş, rica ede ede, zorlıya zorlıya nihayet yerleşmişti.

Maçın başlamasına saatler lâzım. Bir satıcı en üst sıradaki seyircilere şiklet paketlerini fırlatıyor beşlikler havada kopmuş bir tayyare tekerleği şaşkınlığı ile sepete düşüyorlardı.

Karga burunlu, çıkık omuzlu, iri karagözlü, vücudunün bütün çizgileri münhani olan Acem balası Afacan'ın sanğındaydı. Radyo başladı, nüfus teskereleri, aşı şahadetnameleri, sağlık raporları hariç olmak üzere takımlar hakkında lâzım olan her türlü malûmat verildi. Fakat bekle gözlerim bekle, ne gelen var ne giden ?.

Kalabalığın üstünde yeni sönmüş bir yangın yeri gibi boydan boya dumanlar filizleniyor, eli yeten, işi biten kim varsa fosur fosur cigara içiyordu. Afacan nerdeyse patlayacaktı. Ne fena? Konuşacak bir arkadaşı bile yoktu ? Ömründe ilk defa gördüğü balaya dönerek :

— Sizin de canınız sıkıldı galiba ? Dedi: Maksadı çene çalarak vakit geçirerek muvakkat bir arkadaş tedarik etmekti. Bala burnuna doksan derecelik bir zaviye verecek şekilde kafasını doğrulttuktan sonra :

— Heyir, dedi, özümün cânı evvelce çoh sıhıldığından imdi sıhılacak yeri galmamıştı. [*]

Afacan bu şekilde bir cevap beklemiyordu. Herkesin bildiği bir tabirle aptallaşmıştı:

— Bu ne demek ? ?

— Ne demeh ? gerdâşım letife eylirem ; heyli canım sıhılıptı.

— Haaaaaa pardon anlayamadıydım da ? ?

— Cenabınızın adı nedi ?

— Afacan

— Çoh yahşi adın var. Özümün adına Çemşit diyerler; veley Acem balası ya ki sadece Bala diyende hitabın özüme olduğunu fehmeylerem.

— Siz kendinizi çok etraflı takdim ettiniz.

— Menim ne mene mufassal gişi olduğumi yahında anlarsan ..

Afacan müzeleri gezmişti, fakat böyle ayaklı antikaya ömründe ilk defa raslıyordu. Her sözü bambaşka bir tuhaflık, yüzünün her hareketi havadis filimleri gibi türlü türlü şekillerde olan böyle bir çocuk ne görmüş, ne de işitmişti . Daha çok konuşacaklardı, fakat bir alkış çağıltısı mani oldu. Takımlar sahaya çıkıyorlar, seyirciler alkışlıyorlar, ellerinin şakırtısını kâfi görmiyen bazı coşkunlar da ayaklarile tepiniyorlardı; tıpkı ouyncağı zorla alınmış çocuklar gibi.

Söylemeye hacet var mı bilmem ? Nutuklar irat edildi, resimler çekildi, para atıldı, kaleler seçildi, kaptanlar tokalaştı, hakem düdüğü çaldı oyun başladı.

Artık çeşit çeşit, tuhaf tuhaf, kalın, ince, çatlak, ısıtma görmemiş, canı yanmış keçi gibi sesler ... sesler :

— Bravoooooooooo.

— Ortala be ortalaaa. Şunu çıkarsınlar yahu. Bütün takımın oyununu bozuyor.

— Fikret gözet.

— Gol isteriz, haydi Selâ, maşşallah Alâ.

Falan ve fılân. Oyun cidden güzel gidiyor.; bizim çocuklar hâkim oynuyorlar. Fakat seyirciler, sahadakilerden daha iyi bildiklerinden olacak galiba, mütemadiyen akıl öğretmekle meşgul. Tam bu sırada yirmi beş pastan çekilen enfes bir şut Bulgar kalesinin ağlarına bir yunusbalığı şiddetile takıldı , kaldı. Aman allahım :

— Goool !!.

— Goooool !!!

— Goooooooool !!!

"O„ harfleri gittikçe büyüyen araba tekerlekleri gürültüsü ile seyircilerin gırtlaklarından kurtularak apartımalara tırmanıyor, büyüye büyüye kayboluyorlar. Birbirinin omuzunu, kafasını yumruklıyan mı ararsın ? Yaşşa diye sağındakinin, solundakinin boş böğrüne dirseklerile toslıyan mı? Beğen beğendiğini al.

Top ortaya geldi. Ses kesildi.

Afacan Balaya dönerek :

— Nasıl dedi, şutu gördün mü ?

— Beley görmüşem amma ki bu şut olgeder sıhı bir şüt deildi.

— Sıkı mıkı anlamam gol derler buna.

— Heyir Eyranda göl demezler buna.

— Demezler mi ?

— Helbette kim demezler; Eyranda çeşit gölleri saysalar her maçta yettı yüz göl olar.

— Atıyorsun.

— Heyir men atmıram; Eyran futpolcilari atarlar.

— Yalan söylüyorsun demek istedim.

— Yalan kelimesini ömründe danışmamışam.

— Ya yalanın kendisi ? ?

— Hakkımda olgeder derin malûmatın zatınıza bir lüzumi yohtur gerdaşım. Gözünnen oyunu seyreyle gulagınla menni dinle... İnciliz - Eyran tahımının maçını anladayıım gör ki topçılıh neye diyerler?

Devamı gelecek sayıda

[*] Bunlar imlâ yanlışı değildir. Acem çocuğunun şivesidir. Ve romanımız hep böyle devam edecektir.

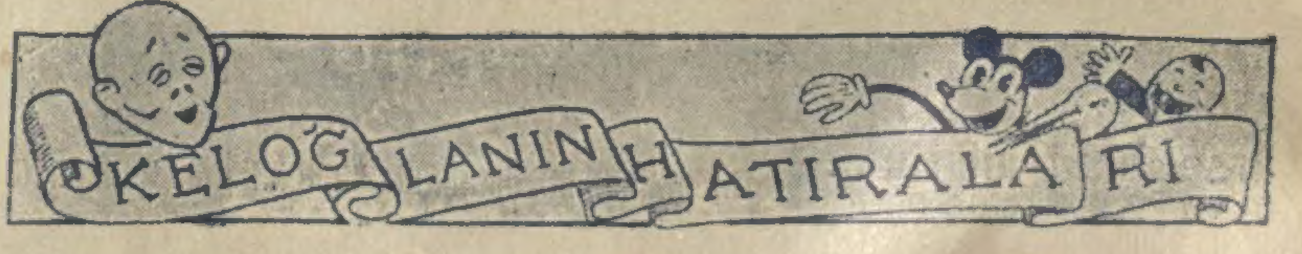

Yazan : Aptullah Ziya

Keloğlan İstanbul Valisine bir kâtibin, patronunu nasıl öldürdüğünü anlatıyor:

Ondan para talebini havi kâğıdı alarak evrakın arasında kasadan çaldıkları paraların bir kısmını gönderiyorlar. Bu sırada dalgın bulunan Hasan Efendi evrakı sırasile mütalâa etmek için masanın üzerine koyuyor. Fakat hâlâ da efendisinden parayı verip vermiyeceğine dair bir cevap alamadığı cihetle canı sıkılarak işten vaz geçip düşünceye dalıyor.

Bu sırada Alâettin Beyin kapının arkasında ve şuradan çengelleri de gözükmekte olan mahalde asılı olan paltasundan haberi olmadan bir düğmesi kesiliyor.

Eğer cinayet esnasında düğmenin düşmesi lâzım gelse idi. Düğmeyi paltoya rapteden iliklerin aşınarak kopması lâzım gelirdi. Halbuki paltoya bakarsanız bu kısmın muntazam bir alet ile düz olarak kesilmiş olduğunu görüsünüz. Ne çareki zekâ ve ferasetini daima taktir ettiğim dostum Cemal Kadrinin bu nokta nasılsa gözünden kurtulmuştur.

Cemal Kadri dişlerini gıcırdatarak önüne bakıyordu .

Vali ile polis müdürü ise bir saat içinde hiç akla bile gelmiyen şekillerde cinayetin bütün esrarını kaldırmağa başlıyan bu gencin cemiyeti beşeriyeye ne kadar büyük hizmetlerde bulunabileceğini düşünüyorlardı

Keloğlan devam etti.

— Bu asırda artık eski usuller değişmiştir . Polisler eski zabıta romanlarında okuduğunuz gibi hırsızları yakalamak için deliller, izlerle iş yapmağa kalkarlarsa çok aldanırlar. Çünki en basit bir adam bile bu kitapları okumuş olacağından polisi şaşırtmak için ortaya bir çok sunî izler bırakır . Bu mesele de böyle olmuştur.

Alâattin Bey polisi şaşırtmak için izler yapmağa başlamış ve düğmeyi kesip maktulün yanına koyduktan sonrada keza kapunun yanında ve paltonun altında duran lâstikleri belli etmeden alıp getirerek elile yerdeki kan lekelerinin üzerine basdırmıştır.

Gerek Hanımefendinin, gerek kâtibi hususî Beyin bir cinayet karşısında gösterdikleri şu soğuk kanlılık ve bir cinayeti masum bir adama yüklemek için icra ettikleri şu vicdansızca ve âdi hareket beni onları meydana koymak için bir dakika bile tereddüt ettirmemiştir.

Eğer yerdeki kan izleri muayene edilirse topuk taraflarının hemen hemen belli olmadığı halde ayak uçlarının pek açık olarak belli olduğu görülür. Bu da lâstiklerin bir ayak ile değil bir el ile basıldığını isbata kâfidir . Parmaklar lâstiklerin uç tarafını tazyik etmiştir.

Bundan fazla olarak Hasan Efendi eğer kanların üzerine basmış olsa idi. Kendi odasına geçerken yolda da iz bırakması lâzım helirdi.

Halbuki maktul ile muhasebe odası arasında böyle bir iz bulunmadığı gibi lâstiklerin bulundukları yerde de hafif bir kaç leke gözüküyor. İşte maatteessüf bu cihetler de gözden kaçmıştır.

Alâattin Bey bu işleri bitirdikten sonra katlin sirkat maksadile yapıldığına zabıtayı inandırmak için kasada ne bulursa cebine almıştır . Bu sebepten para için adam öldüren bir kimseye lâzım olmıyan bazı kıymetli evrak da bu suretle ortadan kaybolmyş oluyor.

Fakat tam bu sırada tatil zili çaldığından Alâattin Bey kendisinin çıkacağını ve arkasından çıkarken zevci henüz sağmış gibi Hanımefendinin kapı önünde içersile konuşmasını da tavsiye etmeyi unutmıyor.

Ve filhakika her ikisi de bu cinayeti yaparken göstermiş oldukları soğuk kanlılıktan dolayı cidden tebrike şayandır.

Devamı gelcek sayıda

KAZANANLAR

9 Numaralı bilmecemizin hallini neşrediyoruz : 1 - Gök. 2 - Kar. 3 - Buz idi.

Doğru cevap verenler arasından hediye alacakların isimlerini yazıyoruz :

Birinci : Feyziye lisesi sınıf 6 numara 304 Zeki Bey . (Bir masa saati kazanmıştır) .

İkinci : Sultanahmet Kapuiçi camii caddesi numara 11 Mustafa Bey mahtumu . mer Bey. (Bir mürekkepli dolma kalem kazanmıştır) .

Birer Roman kazananlar

Ankara posta gişe memuru Safiye Hanım vasıtasile Nihat, İstanbul erkek lisesi 1/2 numara 939 Nevzat, Kırklareli hoca Hıdır mektebi sınıf 3 numara 112 Mes'ut, Edirne san'at mektebi sınıf 1 numara 133 Hasan, Galatasaray lisesi sınıf 3 şube 3 numara 1494 Samon, Adana tütün inhisarı memuru Ahmet Bey kardeşi Zülide. Merdiven köy 18 inci mektep sınıf 1 Muhlis , Konya Askerî orta mektep sınıf 6 numara 4929 Vedat, İzmir Namazgâh 550 sokak 52 numaralı hanede Abdullah Bey kerimesi İsmet, Kadıköy Sen Josef lisesi sınıf 4 Vahit Bey ve Hanımlar.

Birer paket incir kazananlar

(Taşraya kitap)

İstanbul 45 inci mektep sını 5 numara 68 Fahrettin, Kadıköy erkek lisesi 2-B numara 374 Raut, Afyon Karahisar sınıf 1 şube A. numaıa 142 Vedia, Balıkesir büyük şadırvan karşısında sütçü Ali, Ankara İnönü mektebi sınıf 3 şube 2 numara 99 İsmail, Bostancı yazmacı sokak numara 8 Güzin, Feriköy 17 inci ilk mektep sınıf 5 numara 3 Halit, Hasköy istihkâm gedikli küçük zabit mektebi devre 8 Niyazi, Galatasaray lisesi sınıf 5 numara 409 Feruzan, Samsun İnönü ilk mektep sınıf 5 numara 107 Abdürrahman, Pertevniyal lisesi 1-A numara 60 Muzaffer, İstanbul küçük pazar hacı kadın caddesi numara 112 Sıtkı, Bandırma avukat Burhan Bey yazıhanesinde Fethi, İstanbul erkek lisesi sınıf 1 şube 3 numara 740 Cavit, İstanbul 31 inci ilk mektep numara 361 Necdet, Galatasaray lisesi 4/3 ten 135 Badrık, İzmir erkek lisesi sınıf 1-C numara 934 Selâhattin, Yeşilköy istasyon caddesi numara 6/8 İbrahim, Kandilli kız lisesi numara 198 Sabiha Hanım ve Beyler.

Bisküit kazananlar

(Taşraya kitap)

Pertevniyal lisesi 1-A numara 525 Galip, İzmit orta mektep sınıf 1-B numara 183 Hayrettin, Bursa orta mektep sınıf 2 şube A. numara 367 Muklit, Pangaltı Hosep yazıcıyan, Beşiktaş Sarnca Bey yokuşu çitlenbik sokak numara 8 Sadık, İstanbul kız lisesi numara 349, Kastamoni bakkâl Sinan zade Mustafa Bey kerimesi Lütfiye Hanım ve beyler.

Katpostal kazananlar

İzmir Başturak kestelli caddesi karanlık sokak numara 20, İnegöl Gazi Paşa ilk mektebi sınıf 4 numara 35 Saim, İzmir Halil Rıfat paşa caddesi Hadi Bey sokak numara 6 Sabri, İzmir erkek mektebi sınıf 2-3 Âkil, Sıvas lisesi sınıf 2-3 numara 367 İskender, Balıkesir Pabuccular arastası Pabncçu Mustafa nezdinde Hasan, Edirne Karaağaç şehir yatı mektebi sıf 5 numara 64 Mehmet. Bursa yeni yolda kayan çarşı başı Şekerci Mevlut Efendi mahtumu Tahsin, Konya defterdar mahtumu Mevzi, Ortaköy kilise arkası çıkmaz sokak numara 9 Vahram. Pertevni yal lisesi sınıf 4 numara 85 Ahmet Bey ve Hanım.

Bilmece: 12

1

1	K						
2		R					
3			M				
4				A			
5					Ü		
6						E	
7							I

Yukarıdan aşağıya (1) numaranın birinci sahifamızda resmi vardır .

Soldan sağa :

1 — Parayı toplar .

2 — Hediye .

3 — İçinde bulunduğumuz ay.

4 — Ekseriya boza satarlar .

5 — Sema .

6 — Kıymetsiz ipek yapan hayvan .

7 — Biçare .

Bu bilmeceyi eğer hallederseniz : (İstanbul posta kutusu 617 AFACAN gazetesi 12 inci bilmece memurluğu) adresine gönderiniz .

50 kişiye incir, üzüm gibi yerli malı hediyeler .

AFACAN BİLMECE KUPONU
No. 12

İSTANBUL HALK MATBAASI